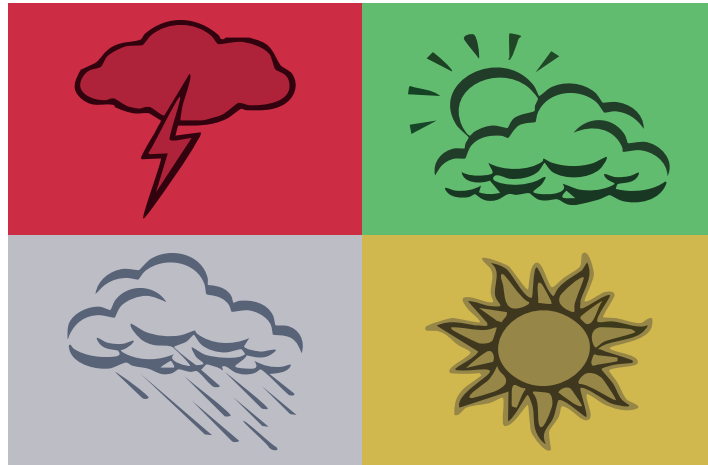

Sprookjesvanger

Mi speelt graag buiten. Het liefst speelt ze schatzoeken. Soms vindt ze mooie stenen. Vandaag is het anders. Mi heeft geen zin om buiten te spelen; ze heeft nergens zin in. Ze zit binnen. Het is stil in de kamer. Zo stil dat ze plotseling haar eigen hart hoort bonken. 'Boem, boem, boem'. Het voelt alsof elke 'boem' een stap is. Ze ziet een rare deur. Nog een stap. De deur gaat open en ze loopt door. De deur valt dicht en in het schemerlicht ziet Mi allemaal verschillende kleuren: groen, rood, geel en grijs. Ze raakt het groen aan en voelt zich als vanzelf rustig en tevreden. Het rood doet iets gek: 'Pak me!' roept het. Wild en woedend begint Mi te stampen. Totdat ze het rood loslaat en het geel oppakt. 'Jippie!' roept ze en huppelt vrolijk rond. Wat is het licht. Maar zo licht dat het geel oplost in lucht. De enige kleur die overblijft, is grijs. Het grijs bedekt Mi helemaal. Mi roept nog: 'Ga weg grijs, jij voelt donker en koud!' Maar het grijs laat zich niet zomaar weggagen en fluistert: 'Jij hebt vandaag nergens zin in, hè? Jouw oma is ziek, de ruzie op school en het dode vogeltje?' Mi snikt en knikt, snikt en knikt, snikt en knikt ... Zo vergaat een hele tijd, totdat ze plotseling met haar voeten tegen iets aanbotst. Nieuwsgierig kijkt ze ernaar en ziet een schatkistje. Mi opent het kistje en roept verrast: 'Goud! Er zit goudkleur in het schatkistje!' Alsof het goud de hele tijd gewacht heeft, komt het met een sprong naar buiten en vult de hele ruimte. Alles straalt opeens in goudkleur. Mi kijkt verbaasd. Ze wordt nog verbaasder als het goud tegen haar zegt: 'Mi, fijn dat je me tussen, onder, midden, door alle kleuren heen hebt gevonden. Dat je gewacht hebt. Zie je: de kleuren, de gevoelens komen en gaan. Net als de zon, wolken of onweer. Ik ben anders. Ik ben altijd hier bij jou.' 'Hier bij mij?' vraagt Mi. 'Ja, hier in je eigen hart. Nu kan ik je eindelijk vertellen dat ik een deel van jou ben. Jij bent goud waard - waardevol - goud waard - waardevol - goud waard. Fijn dat je er bent ... Mi luistert naar de goudstem, die maar door en door blijft kabbelen. Mi knikt 'begrepen' en ze straalt, knikt en straalt, knikt en straalt. De deur van haar hart springt zachtjes open.